

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ

Είσηλθεν ἤδη εἰς τὴν ἱστορίαν ὁ ἀναξ, ὅστις θὰ μείνῃ ἐν αὐτῇ ἐν τῶν μεγίστων προσώπων τοῦ δεκάτου ἐννάτου αἰῶνος. Ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἦτο χαρακτήρ μεσαιωνικός, ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις, ἀνὴρ ἀνήκων εἰς ἐποχὰς παρελθούσας.

Ἦτο ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, ὧν ἡ διάνοια ἀναπτύσσεται καὶ λαμβάνει ὅλην αὐτῆς τὴν ἔντασιν εἰς ἡλικίαν προβεβηκυῖαν. Τὸ μέγα αὐτοῦ κατόρθωμα ὑπῆρξεν, ὅτι ἔγνω νὰ ἐκλέξῃ καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν Βίσμαρκ, ὅστις αὐτὸς ἐδημιούργησε τὴν νεωτέραν Γερμανικὴν Αὐτοκρατορίαν.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Με ὅλας τὰς ἐνεργείας τοῦ Κομητάτου καὶ τὰ προκηρυχθέντα σημαντικὰ βραβεῖα καὶ τοὺς ἐκ προκαταβολῆς γραφέντας πανηγυρικούς, ἡ πρώτη Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω παρῆλθε μὲ ψυχρότητα πρὸς ἄκραν δυσἀρέσκειαν τῶν ἐξωθεν ἰδίως ἐλθόντων χάριν τοῦ θεάματος καὶ ἡ ἐπιτυχία καὶ εὐδοκίμησις τῶν ἐμφανισθέντων προσωπιδοφόρων ὑπῆρξαν κατώτεραι τῆς γενικῆς προσδοκίας. Ἀγνοοῦμεν ποῦ ν' ἀποδώσωμεν τὴν ἀποτυχίαν ταύτην· τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὅστις μετὰ τῶν ὀργάνων αὐτοῦ ἀντεπολιτεύθη ἀμειλίκτως, ἀδελὸν διατί, τὰς Ἀπόκρεως, ἠκούσθη λέγων ἐναθρονόμενος τὴν ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς πρὸς τοὺς ἐν τῷ Συλλόγῳ πολιτικούς αὐτοῦ φίλους :

— Ἐγὼ μόνον, ὅταν θέλω ἡμπορῶ νὰ κάμω ὅλην τὴν Ἑλλάδα νὰ μασκαρευθῇ καθὼς πρέπει !

*

Καὶ ἐπειδὴ τὸ κακὸν ποτὲ δὲν ἔρχεται μόνον, ἐπηκολούθησαν ἔριδες καὶ δυσἀρέσκειαι, ἐξ ὧν σπουδαιοτέρα ὡς ἔχουσα τὸν χαρακτήρα διεθνῇ εἶνε ἡ τῶν Ἰταλῶν, τῶν μεταμφιεσθέντων ὡς Φλωρεντινῶν ἱποποτῶν τοῦ μεσαιῶνος, παιζόντων . . . τὸ σφαιριστήριον, καὶ ἀξιούντων διὰ τοῦτο νὰ λάβωσιν οὐχὶ τὴν ὕλικὴν ἀμοιβὴν τοῦ πρώτου βραβείου, ἀλλὰ τὴν ἀναγνώρισιν ἀπλῶς τῶν πρωτείων τῶν. Δὲν πιστεύομεν, ὅτι τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο θὰ λάβῃ εὐρυτέρας διαστάσεις, διότι κατ' εὐτυχίαν συγκυρίαν δὲν ἀντιπροσωπεύει παρ' ἡμῖν τὴν Ἰταλίαν ὁ ἀγαπητὸς ἐκεῖνος Κουρτοπάσης, ὅστις ἦτο ὁ μόνος ἀρμόδιος ν' ἀναμιχθῇ καὶ ν' ἀναγάγῃ εἰς ὕψος ζητήματος διπλωματικοῦ καὶ αὐτὴν τὴν μασκαροδοσίαν.

*

Τὸ χειρότερον εἶνε, ὅτι ἀπειλεῖται καὶ ἐμφύλιος ἀγὼν, διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἀπόκρεω, μεταξὺ τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Οἱ κάτοικοι τῆς γείτονος πόλεως χολωθέντες διὰ τὴν δαπάνην, ἣν ὑπέστησαν ν' ἀνέλθωσιν εἰς Ἀθήνας καὶ παραστῶσιν εἰς τὸ ἀποτυχὸν θέαμα, ἀπεφάσισαν νὰ διενεργήσωσιν ἰδιαιτέρας προσωπιδοφορίας εἰς Πειραιᾶ. Ὁ ἀνταγωνισμὸς προμηνύεται ζωηρότατος καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς ἀναμένει σήμερον νὰ ἴδῃ ποῖα τῶν δύο πόλεων δύναται νὰ παρουσιάσῃ τοὺς ἐντελεστέ-

ρους μασκαράδες. Ὑποτίθεται ὅμως, διότι πολλοὶ πρὸς τοῦτο συνηγοροῦσι λόγοι, ὅτι τὸ γέρας θ' ἀπομείνῃ εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

*

Μία ὅμως μασκαράδα ἐκ τῶν πολυσημάντων μάλιστα, κατ' αὐτὰς λαβοῦσα χώραν διέφυγε τοὺς πολλούς, ἦτο δὲ αὕτη ἡ εἰς τὸ φυλλάδιον τοῦ περιοδικοῦ τῆς Λειψίας Κλειὸς δημοσίευσίς τῆς εἰκόνος τοῦ κ. Λομβάρδου. Ἐν αὐτῇ ὁ κ. Κωνσταντῖνος Λομβάρδος, ὁ ἐπιλεγόμενος Ἀφέντης, Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν πρίσταται εὐειδῆς καὶ αἱ διαστάσεις τῆς ἱστορικῆς ρινὸς του εἶνε τόσον κολλυκευτικῶς περιορισμέναι, ὥστε φαίνεται σχεδὸν σιμὴ ! Ὁ κ. Λομβάρδος εὐμορφος ! αὐτὸ βεβαίως δὲν τὸ ἀνεμνομεν. Ἀλλ' ἴσως ἡ Κλειὸς ἡ μουσα τῆς ἱστορίας κολλακεύει σήμερον τὴν μορφήν του διὰ νὰ φανῇ κατόπιν ἀμερόληπτος περὶ τὴν ἐξιστόρησιν τοῦ πολιτικοῦ τοῦ ἀνδρὸς σταδίου.

*

Τὸ γηραιὸν καὶ ἀπεριποίητον ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἐξωραίσθη κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, δηλαδὴ ἐπεχρίσθη δι' ἀσθέστου.

Ἦτο καὶ αὐτὸ μεταμφιεσμὸς ; πιθανόν. Ἀλλὰ τὸ πιθανώτερον εἶνε, ὅτι ἐπειδὴ ἐπρόκειτο νὰ παρασταθῇ ἀπὸ τοῦ δώματος αὐτοῦ εἰς τὴν παρέλασιν τῶν προσωπιδοφόρων ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια, ἐκρίθη ἀναγκαία διὰ λόγους ὑγείας ἡ δι' ἀσθέστου ἀπολύμανσις τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἐρείπιου.

*

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μὲς ἐνεθύμησε τὸν προθάλαμόν του, πλήρη καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῶν κατ' αὐτὰς ἐξωθεν συρρευσάντων κεφαλαίουχων, τοῦτο δὲ μὲς ἐνέπνευσε τὴν ἐξῆς σκέψιν :

Οὐδέποτε ἡ χώρα μας ἠσθάνθη πλείονας δυνάμεις πρὸς καταβρόχθισιν κεφαλαίων, διότι οὐδέποτε εἶχεν ὅσους σήμερον ἰσχυροὺς τραπεζίτας.

*

Μία τῶν κυριωτέρων μεριμνῶν τῆς κυβερνήσεώς μας τὰς ἡμέρας ταύτας εἶνε καὶ ἡ πρόνοια περὶ ἰδρύσεως καταστημάτων ἱαματικῶν λουτρῶν.

Καὶ ἔπειτα εὐρίσκονται ἄνθρωποι, οἵτινες διατείνονται, ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν μεριμνᾷ περὶ τῆς θεραπείας τῶν κακῶς ἐχόντων.

*

Καὶ περὶ εὐλογίας τίποτε ;

Ἀπεναντίας, περὶ τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐπαράτου ἐπιδημίας ἐλήφθη μέτρον γενναϊότατον καὶ δραστηριώτατον· περιορίσθη τὸ ὄνομα τῆς κατὰ μίαν συλλαβὴν καὶ διὰ τοῦτο ἡ εὐλογία ἐγένετο βλογία.

*

Ἐν ταῦτοις φαίνεται, ὅτι ὁ χαρακτήρ αὐτῆς τῆς ἐπιδημίας εἶνε πολὺ κακός, ἀφοῦ τὸ μύλωμα φοβοῦνται ὄχι μόνον οἱ ζῶντες, ἀλλὰ καὶ οἱ νεκροί. Ἀπόδειξις, ὅτι ἐγένετο διαμαρτύρησις, διότι ὁ ταλαίπωρος Δανὸς κτηνίατρος ὁ ἀποθανὼν κατ' αὐτὰς ἐκ τῆς ἐπιδημίας, ἐτάφη εἰς τὸ νεκροταφεῖον !

*

Προσεκλήθη ἐξ Εὐρώπης διὰ τὴν ἐξέλεγχσιν τῶν λειψά-